

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba ngày 28/06/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 929

“THƯỜNG NGÀY PHẢI BIẾT TÍCH CÔNG BỒI ĐỨC”

Hòa Thượng nói: **“Thường ngày phải biết tích công bồi đức”**. Chúng ta tưởng chừng đây là một việc dễ làm nhưng hàng ngày chúng ta đều đang hưởng phước chứ không phải là chúng ta tích công bồi đức vì hàng ngày chúng ta cứ chọn những việc xứng ý vừa lòng, tránh việc nặng, tìm việc nhẹ. Người tích công bồi đức là người không nề hà khó khăn, việc chân thật lợi ích chúng sanh thì họ chân thật phát tâm làm dù gặp phải rất nhiều khó khăn, gian khổ.

Hôm qua tôi cũng tự khích lệ mình, nếu tôi từ chối đi chuyển hôm qua thì rất nhiều người không nhận được lợi ích. Điều hoan hỉ là chính Sư cô trụ trì rất hoan hỉ tiếp nhận, nhờ buổi chia sẻ ngắn của tôi mà như vỡ òa ra rất nhiều việc phải làm, rất nhiều việc phải thay đổi. Đó là một vị trụ trì có ảnh hưởng rất lớn. Ngôi chùa rất to được xây dựng ở ngay mặt đường quốc lộ 1. Chỉ cần chúng ta phát tâm mang tâm chân thành của mình đến để chia sẻ sự tu tập của bản thân, không có gì cao siêu nhưng lợi ích chúng sanh. Hòa Thượng nói: **“Minh không làm thì có lẽ cũng không ai làm!”**.

Nếu chỉ cách xa 50 km thì mọi người đã cảm thấy khó, cảm thấy ngại đường xá xa xôi rồi. Hôm qua, tôi đi chặng đường dài 500 km. Ba ngày qua, tôi đã đi qua rất nhiều chặng đường. Hôm qua tôi từ Sóc Trăng về Cần Thơ, qua Cao Lãnh, đi Đồng Tiến ghé thăm một cụ, qua Đồng Tháp Mười, Tràm Chim về Đức Hòa, sau đó về Hóc Môn. Nghe đến đường đi mọi người đã cảm thấy rất xa. Nếu chúng ta nhếch nhác thì không bao giờ có thể làm được. Tôi chỉ nghĩ rằng tôi đến an ủi, khích lệ mọi người. Họ cảm động rồi thì lúc tôi khuyên họ tích công bồi đức họ mới nghe.

Trên đường đi, tôi cũng **“một công đôi ba việc”**, ghé thăm, khích lệ anh em bạn bè. Hàng ngày chúng ta dụng tâm tích công bồi đức, chúng ta chân thật làm, chân thật vì chúng sanh, không có ý niệm vì mình, đó là công đức. Nếu có ý niệm vì mình, mình làm để có chút khoe khoang thì đó là phước đức.

Tại sao thế gian có nhiều người gặp mọi việc đều **“vạn sự như ý”**? Chúng ta muốn **“vạn sự như ý”** thì hàng ngày phải tích công bồi đức, vun bồi phước báu, công đức, không làm tổn phước. Chúng ta tưởng ngày ngày chúng ta đang tích công bồi đức nhưng ngày ngày chúng ta lại đang tiêu hao phước báu. Hàng ngày chúng ta tránh việc nặng, tìm việc nhẹ, sợ khó sợ khổ, vậy thì ai sẽ thay Phật đem giáo huấn

của Phật đến với chúng sanh đau khổ? Chúng ta sợ khó, sợ khổ, vậy thì ai sẽ đem giáo huấn Thánh Hiền đến với chúng sanh?

Chúng ta tích cực làm việc vì lợi ích chúng sinh là chúng ta đã phát được tâm của Phật, làm được việc của Phật. Đó chính là tâm Bồ Đề. Trong “*Kinh Vô Lượng Thọ*”, Phật dạy chúng ta: “**Phát tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm**”. “**Phát tâm Bồ Đề**” mà không “**một lòng chuyên niệm**” thì không vãng sanh, “**một lòng chuyên niệm**” mà không “**phát tâm Bồ Đề**” cũng không vãng sanh. “**Phát tâm Bồ Đề**” và “**một lòng chuyên niệm**” phải “**tương bổ tương thành**”. Chúng ta làm hàng ngày rồi cũng sẽ quen. Chúng ta nhếch nhác, lười biếng thì cũng sẽ quen với nhếch nhác, lười biếng.

Thích Ca Mâu Ni Phật dạy trong “*Kinh Vô Lượng Thọ*”: “**Dĩ thân điển giáo, dĩ thân tác giáo**”, có nghĩa là phải chính mình làm gương. Nếu chúng ta không làm ra được tấm gương thì người khác không thể kính phục, ngưỡng mộ. Từ ngày được tiếp nhận giáo huấn của Hòa Thượng, tôi không bao giờ có ý niệm “*đây là việc khó khăn, đây là việc mệt mỏi*” mà tôi luôn cố gắng làm, nỗ lực, phấn phát làm. Chân thật là tôi không cảm thấy tự hào khi làm xong việc mà tôi nghĩ: “*Nếu như tôi từ chối không đi, tôi không giúp người thì biết bao nhiêu người sẽ không được lợi ích*”. Sau mỗi lần làm việc, tôi khởi ý niệm như vậy. Đó là động lực để chính tôi phải nỗ lực hơn! Ngày hôm qua, sáng tôi đổ 1 triệu tiền xăng dầu, chiều đổ 1 triệu tiền xăng dầu. Quãng đường đi xa như thế, xe thì mệt vậy nhưng người không mệt!

Hòa Thượng nói: “**Thường ngày phải biết tích công bồi đức**”. Chúng ta toàn tâm toàn lực vì chúng sanh mà lo nghĩ, đó là tích công bồi đức. Chúng ta thay Phật Bồ Tát đem giáo huấn của Phật Bồ Tát đến với chúng sanh, đó là tích công bồi đức. Chúng ta thay Thánh Hiền đem giáo huấn của Thánh Hiền đến với chúng sanh, đó là tích công bồi đức.

Ngôi chùa hôm qua tôi đến có đất đai còn rất rộng, tương lai chắc chắn họ sẽ xây chùa to. Tôi nói với Sư cô rằng trước khi xây chùa to thì nên xây trường học. Chúng ta làm giáo dục, cùng quốc gia giáo hóa chúng sanh, giúp ích cho quốc gia, dân tộc. Tôi nói: “*Ở đây là vùng sâu vùng xa, nếu xây trường học đúng tiêu chuẩn thì chắc chắn sẽ làm lợi ích cho chúng sanh, giáo huấn chúng sanh chuẩn mực làm người. Đó chính là chúng ta nghe lời Thích Ca Mâu Ni Phật*”.

Thích Ca Mâu Ni Phật dạy trong “*Kinh Vô Lượng Thọ*”: “**Hiếu dưỡng Phụ Mẫu, phụng sự Sư trưởng, từ tâm bất sát, tu Thập Thiện Nghiệp**”. Những điều này phải được dạy thì mọi người mới biết. Dạy chính là giáo dục. Tất cả khởi tâm động niệm của chúng ta phải vì người khác mà lo nghĩ, đó là tích công bồi đức. Ngay nghĩ rằng “*đó là việc tích công bồi đức*” mà chúng ta cũng không nghĩ đến. Vì các vị không biết hàng ngày việc gì là tích công bồi đức cho nên tôi mới phải nói.

Chúng ta tưởng rằng mua bó hoa thật đẹp, mua đĩa hoa quả thật ngon để cúng, tụng Kinh, lau bàn Phật, quét chùa mới là tích công bồi đức. Nhưng đó chỉ là những việc rất nhỏ. Những việc có thể ảnh hưởng đến chúng sanh, giáo hóa chúng sanh, làm chúng sanh giác ngộ mới là tích công bồi đức. Thật ra những việc này cũng không phải là việc gì lớn lao, cũng không khó làm!

Hôm qua tôi phải dùng Google Map chỉ đường để đi vì tôi chưa đến đó bao giờ. Tôi giảng xong, họ đưa phong bì rất nhiều. Tôi đã phải từ chối rất mệt. Có người ra tận cửa nói: *“Con sắp tốt nghiệp ra trường, mong Thầy nhận để con đi làm cho xuôn xẻ. Nếu Thầy không nhận thì con xin Thầy tặng con một lời dạy”*. Tôi đã tặng họ bốn chữ: **“Vi đạo tác thiện”**. “Đạo” là chuẩn mực, phép tắc, vì chuẩn mực phép tắc mà làm việc tốt, làm bất cứ việc gì cũng phải đúng chuẩn mực, đúng phép tắc, đúng pháp luật thì mới làm. Khi tôi chia sẻ như vậy, có rất nhiều người đứng xung quanh nghe.

Đây không phải là trí tuệ của tôi, đây là tôi đang mượn nhờ trí tuệ của Hòa Thượng. Chúng ta không có trí tuệ, không có năng lực thì chúng ta mượn nhờ trí tuệ, mượn nhờ năng lượng của Thầy chúng ta, của Phật Bồ Tát. Chẳng qua là chúng ta **“tự dĩ vi thị”**, tự cho mình là người có năng lực, tự cho mình là người tài giỏi nên chúng ta không hướng đến các Ngài để học hỏi. Nếu chúng ta hướng đến Hòa Thượng để học hỏi, Ngài làm như thế nào chúng ta làm theo như thế đó, chúng ta ứng dụng trong cuộc sống, trong đời nhân xử thế tiếp vật hàng ngày thì chúng ta sẽ thấy rất tuyệt vời.

Ngôi chùa hôm qua tôi đến sẽ rất đông vào dịp Lễ Vu Lan tháng 7, vì vậy tôi khuyên họ tổ chức Đại Lễ tri ân Cha Mẹ bên cạnh hoạt động bông hồng cài áo để mọi người từ các tỉnh Bạc Liêu, Sóc Trăng, Cà Mau cùng về tham dự. Sư cô nghe vậy thì rất mừng. Hôm qua tôi tặng mỗi người hai chiếc mũ màu xám với dòng chữ **“A Di Đà Phật”** nên mọi người rất thích, ai cũng vui như Tết.

Chúng ta tưởng rằng ngày ngày chúng ta đang tích công bồi đức nhưng nếu chúng ta làm mà những việc đó chỉ lợi ích cho cá nhân ta, chỉ lợi ích cho đoàn thể của ta thì chúng ta chưa đúng, chúng ta đang hưởng phước, đang tiêu hao phước của mình. Chúng ta làm mọi việc phải hoàn toàn vì lợi ích tha nhân.

Hòa Thượng nói: *“Người mê hoặc điên đảo chỉ thấy trước mắt, không thấy được quả báo ở tương lai rất đáng sợ. Nếu một người chân thật nhìn thấy “nhân trước, quả sau” thì thật sự không dám khởi một ý niệm chiếm tiện nghi của người, không dám khởi một ý niệm ác, không dám làm những việc xấu vì chắc chắn sẽ có quả báo rất đáng sợ. Nếu chúng ta khởi ý niệm chiếm tiện nghi của người, làm những việc ác, việc xấu thì quả báo nhất định ở ba đường”*. Chúng ta mù mờ về nhân quả nên mới dám làm việc ác. Nếu chúng ta tường tận về nhân quả thì chúng ta sẽ rất khiếp sợ, không dám khởi ý niệm ác, không dám khởi ý niệm chiếm tiện nghi của người.

Hòa Thượng nói: **“Quả báo ở ba đường rất đáng sợ! Cõi địa ngục là “hỏa đồ”, khắp nơi đều là lửa, đều là sự thiêu đốt, muốn ngừng nghỉ một giây cũng không được, vô cùng đáng sợ. Cõi Ngạ Quỷ là “đao đồ”. Chúng sinh ở cõi Ngạ Quỷ luôn cảm thấy có người truy sát, muốn giết mình. Nếu chúng ta sống mà luôn cảm thấy có người muốn truy sát, giết mình thì cuộc sống đó an ổn hay vô cùng khủng khiếp? Cõi súc sanh là cõi “huyết đồ”, máu đổ đầu rơi, thịt nát xương tan. Chúng sanh cõi Súc Sanh đều không được chết an lành, mà đều bị xẻ thịt phanh thây, xương cũng bị nghiền nát không được chôn cất”.**

Chúng sanh chúng ta không hiểu nhân quả nên như ngậy như dại, tùy tiện tạo tác. Bậc A La Hán khi nhập Định nhớ lại quá khứ đã từng đọa vào địa ngục thì sợ toát mồ hôi. Các Ngài đã chứng quả A La Hán rồi mà còn sợ toát mồ hôi. Chúng ta gần như không có cảm giác gì vì chúng ta không hiểu thấu.

Hòa Thượng nói: **“Người học Phật chúng ta ngày ngày nghe Kinh, đọc Kinh, niệm Phật nhưng hàng ngày vẫn tạo nghiệp”.** Chúng ta ngày ngày vẫn không thể kháng lại được sự mê hoặc của “năm dục sáu trần”, không vượt qua được sự mê hoặc của “danh vọng lợi dưỡng”. Chúng ta vẫn bị tập khí dụ hoặc, dụ dỗ, vẫn mê hoặc điên đảo, không phân biệt rõ ràng.

Người xưa nói: **“Vạn ban tương bất khứ, duy hữu nghiệp tùy thân”.** Khi chết, chúng ta không mang theo được bất cứ thứ gì, chỉ mang theo tội nghiệp. Dù chúng ta tranh danh đoạt lợi được bao nhiêu tiền của ở thế gian, chúng ta cũng không mang theo được gì, chỉ mang theo được nghiệp thiện, nghiệp ác. Chúng ta tưởng mình đã hiểu đạo lý nhưng thật ra không hiểu. Khi những cám dỗ “tài sắc danh thực thùy” đến, chúng ta quên hết đạo lý. Chúng ta tưởng tu hành là một ngày lạy Phật được bao nhiêu lạy, niệm Phật được bao nhiêu niệm. Công phu chính là ở chỗ đối trị được tập khí, không bị tập khí lôi kéo. Đó mới là điều quan trọng!

Hòa Thượng nói rất rõ: **“Báo ứng thiện ác không phải là do một vị Thần nào đó mang đến cho chúng ta. Phật Bồ Tát, vua Diêm Vương hay Thượng Đế cũng không thể mang đến cho chúng ta. Tất cả kiết hung, họa phước, thiện ác đều là ở nơi chính mình, là ở chính nơi khởi tâm động niệm của chính mình”.** Chúng ta phải hết sức phản tỉnh thì mới nhận ra. Nếu không, ngày ngày chúng ta vẫn như ngậy như dại, vẫn tạo tác tội nghiệp, vẫn khởi tâm động niệm vì lợi ích cá nhân mình. Chúng ta phải nghe lời Hòa Thượng dạy, phải tập làm, cố gắng làm. Chúng ta làm mà không có khởi tâm động niệm được mát, hơn thua, thành bại, tốt xấu, lời lỗi. Khi xa lìa được tất cả những ý niệm này thì chúng ta mới làm được tốt, mới không tạo nghiệp.

Hòa Thượng nói: **“Tất cả họa phúc, tốt xấu đều là ở nơi chính mình tạo, đều là chính mình làm, chính mình phải nhận lấy. Nếu chúng ta chân thật hiểu rõ đạo lý này thì cho dù gặp bất kỳ tai họa nào, chúng ta thì cũng tự nhiên đón nhận, không có thái độ oán trời, trách người”**.

Nếu đã hiểu rõ điều này thì chúng ta sẽ cảm thấy rất hoan hỷ khi nghịch cảnh đến vì chúng ta biết rõ mọi việc đều do chúng ta tạo, không phải do Phật Bồ Tát, không phải do Diêm Vương, không phải do bất kỳ ai mang đến. Cho dù chúng ta bị người khác hãm hại, nhục mạ thì chúng ta biết rõ là chính mình đã tạo, có nhân nên mới có quả, không bao giờ là tự nhiên. Đạo lý này chúng ta tưởng chừng dễ hiểu, nhưng khi gặp khó khăn chướng ngại là chúng ta ôm lòng oán hận, buông tim cuồng phôi ngập tràn sự oán hận.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải biết đây đều là báo ứng của nhân quả. Nếu chúng ta biết mọi sự việc đều là do chính mình tạo ra thì chúng ta phải có thái độ hoan hỷ tiếp nhận vậy. Vậy thì món nợ này chúng ta đã trả xong”**.

Chuông không tự nhiên kêu. Chúng ta đánh vào chuông thì nó mới phát ra tiếng kêu, không bao giờ là tự nhiên. Tất cả là chúng ta **“tự tác tự thọ”**, tự làm tự chịu. Nhân quả trong cuộc sống của chúng ta nhiều đến vô số kể, có nhiều người biết rõ ràng nhưng cũng có nhiều người giả bộ không biết. Thật ra, khi chúng ta tạo **“nhân”** thì nhiều người đã biết rồi. Kết quả của con cái, vợ chồng hiện nay như thế nào không cần phải do kiếp trước mà do ngay trong đời sống hiện tại chúng ta đã làm sai.

Tôi quán chiếu lại trước khi tu hành, ngay trong đời sống của tôi, khởi tâm động niệm, việc làm hàng ngày tôi đều tạo vô số việc ác, việc bất thiện, sát sanh, trộm cắp, tà dâm, vọng ngữ, uống rượu, tội nào cũng phạm một cách nghiêm trọng. Ngay trong đời này, chúng ta đã tạo những nhân như vậy thì làm sao không nhận lấy quả chứ! Con người ở thế gian là **“háo danh háo lợi”**, ham danh ham lợi. Tôi nhận ra một điều: Thì ra hơn nửa cuộc đời của mình là để đi làm đẹp cho cái nhìn của người khác.

Hòa Thượng nói: **“Các bạn có biết không? Cuộc đời này tất cả đều là nhân quả, từ ở trong cõi phàm phu cho đến cõi Phật cũng không vượt ngoài nhân quả. Bạn thiếu nợ mạng thì bạn phải trả bằng mạng, bạn thiếu nợ tiền thì phải trả bằng tiền. Bạn đừng ngời đó mà nghĩ rằng ta sẽ may mắn thoát được nhân quả, ta đã tạo nhân nhưng sẽ không phải nhận quả! Bạn đừng bao giờ có ý niệm cầu may như vậy! Đã tạo nhân thì nhất định sẽ gặp quả. Cho dù bạn đến Thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng không rời khỏi nhân quả. Bạn đến được Cực Lạc bởi vì bạn niệm Phật là nhân, bạn thành Phật bạn được vãng sanh Tây Phương Cực Lạc là quả”**. Nhân tốt thì quả tốt, nhân tốt là phải niệm Phật đạt tiêu chuẩn như trong **“Kinh Vô Lượng Thọ”** đã dạy.

Hòa Thượng nói: **“Hoàn toàn đều là do chúng ta đã tạo ra nhân, sau đó tâm chúng ta hướng đến. Chúng ta tạo nghiệp thì tự khắc chúng ta sẽ hướng đến. Nhân quả của chúng ta không hề liên quan đến bất cứ người nào, thậm chí cũng không liên quan đến Phật Bồ Tát, không liên quan Thiên Địa Quỷ Thần. Phật pháp nói cho chúng ta nghe chân lý này”**. Phật pháp chân thật, Phật pháp chân chính mới nói cho chúng ta nghe điều này.

Nếu không phải Phật pháp chân chính thì họ sẽ khuyên chúng ta cúng dường nhiều để tai qua nạn khỏi, cúng dường nhiều để được may mắn. Chúng ta nghe tưởng chừng hợp lý nhưng đã tạo nhân thì nhất định sẽ gặp quả. Nghiệp là hành động tạo tác, thói quen. Nhân quả thông đến ba đời. Cho nên Hòa Thượng nói: **“Hàng ngày chúng ta phải nghĩ đến việc tích công bồi đức, toàn tâm toàn lực nghĩ đến lợi ích cho chúng sanh, không nghĩ đến lợi ích cho cá nhân”**.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!